

The Four-Part Song

Rabbi Abraham Isaac Kook

יש שהוא שר שירת נפשו, ובנפשו הוא מוצא את הכל, את מלא הסיפוק הרוחני במילואו.

ויש שהוא שר שירת האומה, יוצא הוא מתוך המעגל של נפשו הפרטית, שאינו מוצא אותה מרוחבת כראוי ולא מיושבת ישוב אידיאלי, שואף למרומי עז, והוא מתדבק באהבה עדינה עם כללותה של כנסת ישראל, ועמה הוא שר את שיריה, מצר בצרותיה, ומשתעשע בתקוותיה, הוגה דעות עליונות וטהורות על עברה ועל עתידה, וחוקר באהבה ובחכמת לב את תוכן רוחה הפנימי.

ויש אשר עוד תתרחב נפשו עד שיוצא ומתפשט מעל גבול ישראל, לשיר את שירת האדם, רוחו הולך ומתרחב בגאון כללות האדם והוד צלמו, שואף אל תעודתו הכללית ומצפה להשתלמותו העליונה, וממקור חיים זה הוא שואב את כללות הגיונותיו ומחקריו, שאיפותיו וחזיונותיו.

ויש אשר עוד מזה למעלה ברוחב יתנשא, עד שמתאחד עם כל היקום כולו, עם כל הבריות, ועם כל העולמים, ועם כולם אומר שירה, זה הוא העוסק בפרק שירה¹ בכל יום שמובטח לו שהוא בן העולם הבא. (מסכת ברכות יז ע"א)

ויש אשר עולה עם כל השירים הללו ביחד באגודה אחת, וכולם נותנים את קולותיהם, כולם יחד מנעימים את זמריהם, וזה לתוך זה נותן לשד וחיים, קול ששון וקול שמחה, קול צהלה וקול רנה, קול חדה וקול קדושה. שירת הנפש, שירת האומה, שירת האדם, שירת העולם, כולן יחד מתמזגות בקרבו בכל עת ובכל שעה.

והתמימות הזאת במילואה עולה היא להיות שירת קודש, שירת אל, שירת ישראל, בעוצם עזה ותפארתה, בעוצם אמתה וגדלה, ישראל שיר אל, שיר פשוט, שיר כפול, שיר משולש, שיר מרובע. שיר השירים אשר לשלמה,² למלך שהשלום שלו.³

שמונה קבצים ז: קיב, (נכתב בערך 1917) אורות הקודש ח"ב תמד-תמה

The Four-Part Song

Ari Ze'ev Schwartz translation, from *The Spiritual Revolution of Rav Kook: The Four-Part Song*

There is one who sings the song of one's soul. Inside of one's soul one finds everything. There one experiences one's total spiritual fulfillment.

And there is one who sings the song of the nation. One leaves the boundaries of the individual soul, which one finds narrow and not idealistic enough. One yearns for great heights. With a deep love one unites oneself to the entire Jewish people and sings its song. One is pained by its sufferings and finds happiness in its dreams. One is immersed in deep thoughts concerning its past and future, and tries to understand its inner spiritual nature with love and a wise heart.

And there is one whose soul is so all-encompassing that it expands beyond the limits of the Jewish people. One sings the song of humanity. One's spirit ascends and becomes concerned with the greatness of mankind and its Divine image. One seeks humanity's ultimate purpose. One looks forward to its ultimate perfection. From this source of life, one draws all of one's thoughts and insights, one's ideals and visions.

¹ מאה השלישית לספירה.

² זוהר ח"ג רכז ע"ב (רעיא מהימנא) זכה [דוד] לנשוא רוח צפנית בכנור דיליה, ואתמר ביה (יחזקאל לו ט) יכה אמר יהוה מארבע רוחות באי הרוח, והוה מנגן ביה בכנור, בארבע מיני נגונים, בשיר פשוט דאיהו י', ובשיר כפול דאיהו י"ה, ובשיר משולש דאיהו י"ה י"ו, ובשיר מרובע דאיהו י"ה י"ו י"ז, הא אינון עשר אתוון, דעבד דוד לקבליהו עשר מיני תלים.

³ שיר השירים רבה ג: א

And there is one who rises even higher until one unites with the entire world, with all creatures, and with all of existence. And with all of them, one sings. This is a person who is immersed in 'Perek Shira' [Nature's Song] each day that is guaranteed the world to come.⁴

And then there is one who rises up with all these songs together. Each gives its voice. Each plays its melody. The song of the soul, the song of the nation, the song of humanity and the song of existence. And each one harmonizes inside of him at every moment and at all times.

And this simplicity in its fullness rises to become a song of holiness, the song of God, The song of Israel... Yisrael - Shir El. It is a single song, a double song, a threefold song, and a fourfold song. It is the Song of Songs of Solomon,⁵ *the Song of Songs which is Solomon's* (Cant. 1:1), King to Whom Peace belongs.⁶

A Fourfold Song

Ben Zion Bokser Rabbi Abraham Isaac Kook, Paulist Press Vol. II, pp. 458-459.

There is one who sings the song of his own life, and in himself he finds everything, his full spiritual satisfaction.

There is another who sings the song of his people. He leaves the circle of his own individual self, because he finds it without sufficient breadth, without an idealistic basis. He aspires toward the heights, and he attaches himself with a gentle love to the whole community of Israel. Together with her he sings her songs. He feels grieved in her afflictions and delights in her hopes. He contemplates noble and pure thoughts about her past and her future, and probes with love and wisdom her inner spiritual essence.

There is another who reaches toward more distant realms, and he goes beyond the boundary of Israel to sing the song of man. His spirit extends to the wider vistas of the majesty of man generally, and his noble essence. He aspires toward man's general goal and looks forward toward his higher perfection. From this source of life he draws the subjects of his meditation and study, his aspirations and his visions.

Then there is one who rises toward wider horizons, until he links himself with all existence, with all God's creatures, with all worlds, and he sings his song with all of them. It is of one such as this that tradition has said that whoever sings a portion of song each day is assured of having a share in the world to come.

And then there is one who rises with all these songs in one ensemble, and they all join their voices. Together they sing their songs with beauty, each one lends vitality and life to the other. They are sounds of joy and gladness, sounds of jubilation and celebration, sounds of ecstasy and holiness.

The song of the self, the song of the people, the song of man, the song of the world all merge in him at all times, in every hour.

And this full comprehensiveness rises to become the song of holiness, the song of God, the song of Israel, in its full strength and beauty, in its full authenticity and greatness. The name "Israel" stands for *shir el*, the song of God. It is a simple song, a twofold song, a threefold song and a fourfold song. It is the Song of Songs of Solomon, *shlomo*, which means peace or wholeness. It is the song of the King in whom is wholeness.

---

⁴ Circa 3rd Century C.E.

⁵ Zohar Vol. III 227b (Ra'aya Meheimana): David merited that the north wind blew on his harp, as it is said: (Ezek. 37 9) *So said the Lord, From four winds come oh wind*, and it would play on the harp in four kinds of songs. A single song that is *Yod*, a double song that is *Yod He*, a triple song that is *Yod He Vav*, a fourfold song that is *Yod HE Vav He*. These are ten letters, and David made in their likeness ten types of psalms.

⁶ Song of Songs Rabbah 3:1